

hver fra sin Side selvfølgelig — saa jeg tør antage, at Lovforslaget, som det her foreligger til Bøtning, omtrent vil ramme den rette Middelvej. Med Hensyn til de Bemærkninger, som faldt fra den højtærede Indenrigsminister, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg glemte at omtale de Bestemmelser, vi have foreslaaet med Hensyn til Indfødsretten, og det er altsaa meget rigtigt, som den ærede Minister sagde, at over for hans Fordring om, at Indfødsret i alle Tilfælde skal være til Stede, har Udvalget ment at gaa Middelvejen. Ved 2den Behandling blev denne Fordring nemlig slettet her, medens Udvalget nu foreslaar, at vi blive ved det bestaaende, nemlig at man stiller den Fordring, for at en Mand kan blive Skipper eller Maskinmester, at han skal have Indfødsret eller i det mindste have opholdt sig 5 Aar i Riget og have ernæret sig redelig. Med Hensyn til de underordnede Stillinger have vi ment ikke at burde stille saa strenge Fordringer, idet vi gaa ud fra, at der for at kunne faas Bevis som Styrmand eller som Maskinmester af lavere Grad, jo allerførst er den Betingelse, at man kan Sproget, og dernæst at man tager Eksamen og gør den Fart, som er nødvendig for at faa disse Beviser. Deri ligger allerede saa store Fordringer, at det vil blive vanskeligt nok at kunne opnaa Bevis som saadan; men i ethvert Tilfælde have vi ment, at der ved de underordnede Stillinger ikke er Grund til at gøre Forandring og fordre Indfødsret, saa meget mere som Medlemmer af de paagældende Næringsveje selv ere uenige i saa Henseende. Der er saaledes til Udvalget kommet Andragender fra Skibsførere om, at man endelig ikke vilde fastholde Indfødsretten som Betingelse, idet man gif ud fra, at det vilde kunne skade de paagældende i Udlandet, hvis man gif hen og stillede en saadan Fordring op. Fra Maskinmestrene er der derimod kommet Andragende, hvori de bede om at fastholde Indfødsretten, for at Næringen som Maskinmester maatte blive forbeholdt danske. Vi ere som sagt gaaede en Middelvej ved at fastholde Indfødsretten eller i hvert Fald længere Tids Ophold for de øverste Grader, nemlig Skipperne, Styrmande og Maskinmestrene af første Klasse, hvorimod vi have set bort fra det for de underordnede Grader.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Hæderlighed, der er indført her i Lovforslaget, beklagede den højtærede Minister, at vi vare gaaede paa Akkord her og ikke fuldt ud vilde slutte os til de Bestemmelser, som han havde foreslaaet i sit Lovudkast. Jeg omtalte allerede, da jeg første Gang havde

Ordet, at vi havde gjort en Forskel der for dem, der stod paa de første Trin, altsaa som Skibsførere eller som første Maskinmester, og dem der stod paa de underordnede Trin. Den ærede Indenrigsminister udtalte blandt andet, at der til en Styrmand bør stilles de samme Fordringer; thi han kan jo ogsaa blive Kaptejn, hvis f. Eks. Kaptejnen dør paa en Rejse. Ja, det er ganske rigtigt, men det er Undtagelser, hvormod det aldeles upaatvibelig maa siges, at en Styrmand eller Maskinmester af lavere Grad, altsaa af en yngre Alder, kan, hvis han er uheldig her i Landet, finde sit Brød i Udlandet. Sætter man derimod det Stempel paa ham, at han ikke kan faa Bevilling som Styrmand eller Maskinmester af lavere Grad paa Grund af, at han har begaaet en mindre Forseelse, som har berøvet ham hans Medborgeres Afgøelse, og han er vandret ud, saa finder jeg, at det er urigtigt; thi han vil altsaa paa denne Maade ikke kunne faa dette Næringsbevis her i Landet, uagtet han har alle andre Kvalifikationer dertil; derfor tror jeg, det er rigtigt at gaa den Vej, vi ere gaaede, nemlig at lempe Bestemmelserne for disse Folk. Det vil jo ogsaa være meget sjældent, at det Tilfælde vil indtræffe, at en Styrmand, som ønsker at blive Skibsfører, ikke fyldestgør de Fordringer, der stilles, for at han kan blive Skibsfører. Han vil jo ellers kun kunne blive Skibsfører, som jeg sagde, hvis Skibsføreren dør; jeg tror derfor, man kan se bort fra disse Undtagelser og vedtage Loven som det, der gælder i de almindelige Forhold. I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at tilføje noget yderligere. Jeg antager, at for hvert enkelt Ændringsforslags Vedkommende ville ærede Medlemmer let se Forbindelsen med Loven.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslagene Nr. 1—16 af Udvalget (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 17 af Indenrigsministeren (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 17 i den saaledes ændrede Stikelse:

Til § 16.

17) 1ste Stykke affattes saaledes: